

ΚΕΦ. ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐν ταῖς Μελέταις Μεθόδου, αἴτια περὶ Μεθόδου
Ἀναλύσεως καὶ Εὐρέσεως.

§. αψθ.

Μελέτιν ἐπὶ τῷ παρόντος ὀνομάζειν ἀξιῶ, τίω μετὰ
σωτόνε τῆς σπαθῆς καθισταμένω θεωρίαν, εἰς ἐπι-
βολῶν ὧν τῆς σωτέσεως καὶ μάλα τῇ ψυχῇ μέλον
ἐστίν. Ἐπεὶ δὲ αὐτῶν ἐστὶ τῶν κατὰ νῦν ἐνεργημάτων χρῆσις ἢ
θεωρία, ἢ ἐκ ἀνδρῶ τῆς τέτων χρήσεως. Τὰ δὲ, ἐκ αἰεὶ καὶ αἰὶ
κόσμον, ἐδ' ὡς χρῆ συμβαίνει χωρεῖν, εἰκῆ δὲ τὰ πολλὰ καὶ
ὡς ἔτυχε παραφέρεσθαι, ἀναγκαῖον ἄρα καὶ ταῖς μελέταις
μεθοδόντινα καὶ τάξιν τῶν νοημάτων παρατηρεῖν, εἰ μέλλοι
κάρπιμ' εἶσεσθαι, μηδὲ,

„Νῆ. Φρεσδος, ὧτ' ἀχρεῖα, Φροντίδες κενάι.

τὸ τῷ ἔπρε, εἰς εἰδὲν ὑγιῆς, ἐδ' ἄρτιον ἀποβαίνοντα. Ἡ γὰρ
ἐπὶ τῷ τὰς μελέτας ἐκ ἀνάγκης ποιεῖσθαι μέθοδος, ἐδὲν ἔτε-
ρον εἶναι δοκεῖ, ἢ τῶν νοήσεων ἢ δόκιμός τε καὶ εὐθετος χρῆσις,
ἢς τέλος ἢ τῶν ἀγνωσμένων κατάληψις.

§. ς. Ἐστὶ δὲ ὁ τρόπος τῆς τῶν ἀγνωσμένων θήρας διττός.
Ὁ μὲν γὰρ, ἢ τῶν βιβλίοντις ἐγγύπλιον τοῖς ἐκδομομένοις, τὰ
παρα τῶν ἀλλῶν διὰ σπαθῆς ποιεῖται σωιέναι, καὶ παιδαγῆ-
ναι, αἴτια ἐκείνοι διαμελετήσαντες, τοῖς εἰσέπειτα κειμήλια
οἶα καλλίστων καταλελοίπασιν γνώσεων ὁ δὲ, ἢ καὶ κατ' ἑαυ-
τὸν ποτέτινος τῶν ἀγνωσμένων, ἢτοι πᾶσιν, ἢ τισὶν, ἑαυτῶ
δὲ πάντως, τίω εὐρεσίντις καὶ κατανόησιν ἀναβαλλόμεται. Διὸ
καὶ τέτων τίω μὲν ἀντις Μαθητείας μέθοδον ἐκ ἀπεικίως
ὀνομάσειε, τίω δὲ Ἀναλύσεως, καὶ Εὐρέσεως ἰδιαίτερον, ἢ
κοιῆ προσηγορεύεται. Ἀλλὰ περὶ μὲν ἐκείνης, καὶ τὰ ἀνωτέ-
ρωπε (Μέτιδι τίω Β Προδιατ., καὶ ἰδί' αὐτὰ ἀπὸ §. λη. εἰς τέ-
λος) ἡμῶν παρατεθέντα, τάχα ἂν τοῖς μὴ ὀλιγοῦρος ἀντιπα-
ρελδομομένοις αὐτὰ ἐξαρκέσειεν, ὡσε περὶ ταύτης ἐξῆς δια-
ληπτόν.

§. Ζαΐ.

§. Ζαΐ. Ἐστὶ δὲ, ὡς τύπω εἰπεῖν ἢ κατὰ τίω Ἀνάλυσιν
αὐτῆς Μέθοδος, ὁδός τις οἶα, ἡ δὲ βαδίζειν, ἐπὶ ὁρέσει
ἀγνωσμένης τινὸς ἀληθείας, διὰ τῶν ἤδη γνωστικῶν νοεῶν
βηματίζοντας, καὶ ἀπὸ τῶν σωδέτων προσβιβαζομένους ἐπὶ
τὰ, ἐξ ὧν ἐκεῖνα, ἀπλῆστερα. Ἐξ ἧ καὶ τῶν ὀνομάτων
(§. ἀνωτ.) τῷ μὲν ὡς ἐκ τῷ τρόπου, τῷ δ' ὡς ἐκ τῷ τέλει,
προσφυσῶν ἔλαχε. Διαφέρει δὲ τῆς ἐν ταῖς Ἀποδεικτικαῖς προ-
δοῖς περὶ ὧν ἐλέγομεν (§. αψβ. κζ.) αὐτῆ, ἢ ὅλον μέρε-
κατ' ἐκείνῳ μὲν γὰρ, μόνῃ ἢ τῶν Συλλογισμῶν σειρά, ἀπὸ
τῶν ὑτέρων ἐπὶ τὰ πρότερα δι' ἀναλύσεως ἡμῶν ἐχώρει, ἐξ ὧν
σωκερόεῖτο καὶ σωεπλέκετο. Διὰ δὲ ταύτης, ἀπῶσαις κα-
τὰ τὸ παρῆκον ταῖς νοεραῖς ἀεργεῖαις δεήσει προσχεῖσθαι. ἄλ-
λοῖτε ἄλλη, καὶ κατὰ τὸ δέον αὐτὰς διατεῖν, ἢπερ ἂν ἐκάσῃ
σωτελῶς ἔχοι καὶ τρόπο καὶ τάξεως, πρὸς τίω ἀπὸ τῶν ἐν
ποσὶν ἔτω φᾶναι, ἐγ' ἐπὶ τὰς ἀναλίετας τῶν ἀρχῶν ἀνοδον.
Ὅπερ ἐστὶ, πρὸς τίω ἀπὸ τῶν ἡμῶν ἤδη γνωρίμων καὶ δήλων,
ἐπὶ τίω τῷ ἀδύλῳ καὶ ἀγνωσμένῳ τέως ἀνδρεσιν (1). Ταύ-
της τοιγαρῆν Κανόνες οἱ Κεφαλαιώδεστροι κείδωσαν οἱ ἐφεξῆς.

ΚΑΝΩΝ Α.

§. ςβ. „Ἡ τῷ Ζητήματος κατάστασις ἐπ' ἀκριβῆς ὡς
„οἶοντε πανλαχόδον πολυπραγμονεῖσθαι.

Τρεῖα τινὰ ἐνταῦθα ἐν πρώτης ἀπαντᾷ, ἐφ' οἷς, ὀπόσω
ἀντις καὶ καλαδείη, τὸ τῆς προσοχῆς περιτλῶν ἐμπίποτε γέ-
νοιτο. Τὰ μὲν, οἱ δύο τῷ Ζητήματος ὅροι εἰσὶ, τὸ δὲ τρίτον ἢ
τέτων μελαζῶ ἐγχαρῆσα χέσις, ἐν ἣ τὸ πᾶν εἶσκε σωεληφθῶν
τῆς τῷ ἀπορρομένης διωάμεως. Τέτων ἐκεῖνα μὲν πάντη πᾶν-
τως προγινώσκων ἐπᾶναγκες, ταύτιω δέτοι δὲ μὴ πῶς πρει-
ληφέναι, εἰκὸς δέπως καὶ ἀγνωεῖν, ὡς εἰς τῷτο, ἐξ ἐκείνων τε
καὶ δι' ἐκείνων τῆς ὅλης ἐκπεραλιθμένης ὁρέσεως (2). Οὐκῆν

Μμ 4

Ζητή-

(1) „Τότε γὰρ οἶομεθα γινώσκων
„ἐκασον, ὅταν τὰ αἴτια γνωρίσωμεν
„τὰ πρῶτα, καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς πρῶ-
„τάς, καὶ μέχρι τῶν σοιχῶν. (Αρεσ.
Φυσ. Βιβλ. Α. Κεφ. α. Καὶ Μεταφ.
Βιβλ. Α. Κεφ. γ.)

(2) „Ὅτι μὲν ἔν ἀναγκαῖον ἐστὶ
παντὸς ζητήματος τὰς ὅρας καλῶς

προγινώσκουσαι, αὐτόδον εἶμα φανε-
ρόν παντὶ τὸν νῦν ἐπιστήσαντι. „Πᾶς
„γάρ τις καὶ ζητήσαι δύναται μηδε-
„μίαν ἔνοιαν ἔχων τῷ Ζητήματι πράγ-
„ματος, ἔτε γὰρ ἐπιτυχῶν εἴσεσθαι ὅ-
„τι ἐπέτυχον, ἔτε ἀτυχῆσαι ὅτι ἢ
„τόχουσαν (Σέξτ. Ἐμπαρ. πρὸς τὰς
Μαθημ.). Ἀγνοῶν γὰρ τί τὸ περὶ